

Bilag 9.

Højtærede Rigsdagsudvalg.

Som Formand for „Den sjællandske Mineralvandsfabrikantforening af 1935“ repræsenterer jeg 26 mindre Fabrikker her paa Sjælland.

Jeg vilde gerne have Lov til at fremsætte nogle Bemærkninger til Belysning af, hvilken Katastrofe Mineralvandsafgiften er for vor Industri.

Mineralvandet, der ellers i de senere Aar væsentligt gennem den mindre Industri har vundet stor Popularitet, er nu ved Afgiftens Indførelse blevet forvandlet til en Luksusdrik. Afgiften paa 3 Øre pr. Flaske vil i Realiteten sige en Forhøjelse paa 25 pCt. Denne Forhøjelse har bevirket, at vore Omsætninger er dalet til langt under Halvdelen, og da det ikke har været muligt at sætte Udgifterne forholdsmæssigt ned, er det indlysende, at Fabrikkerne nu kører med et betydeligt Underskud.

Hvis en Forlængelse af Afgiften bliver vedtaget, vil dette være ensbetydende med, at saa godt som hele den mindre Mineralvandsindustri maa lukke og Mineralvand derefter kun være et Biprodukt for Bryggerier.

Den forløbne Tid, Afgiften har været i Kraft, har allerede bevirket, at Fabrikkerne, der før var betegnet som gode Betalere hos Leverandørerne, nu er i økonomiske Vanskeligheder og heller ikke kan svare Afgiften til Toldvæsenet rettidigt. Toldvæsenet har allerede truet en Række mindre Virksomheder med Udpantning eller Lukning af Virksomheden, og de paagældende aner ikke i Dag, hvorledes Pengene skal skaffes.

Ganske vist har vi indkasseret 3 Øre paa hver Flaske Mineralvand til Staten, men Forholdet er i Realiteten det, at Staten ved denne Forhøjelse af Priserne paa Mineralvand har mere end halveret Forbruget og derfor amputeret Virksomhedernes Bærekraft, saaledes at Fabrikkerne paa den Maade i Virkeligheden selv maa bære Skatten.

Den svigtende Omsætning har selvfølgelig ogsaa paavirket Beskæftigelsen inden for Branchen i høj Grad. Min egen Virksomhed, for at nævne et Eksempel, beskæftiger nu kun ca. Halvdelen af det normale Antal Arbejdere, og disse har endda nu kun 36 Timers Arbejdsuge, og jeg ved bestemt, at det staar daarligere til flere Steder.

Konsekvenserne heraf bliver, at Branchen efterhaanden bliver saa daarligt et Skatteobjekt, at Rentabiliteten af Mineralvandsafgiften for Staten bliver meget tvivlsom.

Vor Branche er i Forvejen indirekte beskattet gennem Sukkerafgift (5 Øre pr. kg), Essensafgift (Spritafgift) ca. 10 Kr. pr. kg. Frugtoliér 66 $\frac{2}{3}$ pCt., endvidere Importafgift. Tilsammen andrager disse Afgifter ca. 5 Øre pr. l Mineralvand.

Den stærkt reducerede Omsætning, som Skatten har forårsaget, vilde egentlig gøre det paakrævet at forhøje Priserne væsentligt, hvilket vi har vægret os ved, da Resultatet af en Prisforhøjelse ved Skattens Paaligning til Gavns har vist os Følgerne af en for høj Pris paa Mineralvand.

Trods denne Erfaring tvinges vi alligevel til, saafremt Afgiftsloven forlænges, at forhøje Priserne paa Mineralvand væsentligt, men som nævnt frygter vi for, at en Række Virksomheder herved fuldstændig maa lukke, idet det da kun bliver muligt at sælge Mineralvand til Restauratører, hvor Prisen ikke er saa afgørende, naar det drejer sig om Mineralvand til Brug til Sjusser, men dette Salg er kun en meget ringe Procent af det samlede Mineralvandssalg, langt den væsentlige Del er Børnenes Luksus, som altsaa maa bortfalde. Det vil ret snart vise sig, at kun Fabrikker med Formue vil være i Stand til at klare sig, og alligevel kun en begrænset Tid for de mindre Mineralvandsfabrikkers Vedkommende, der ikke har Øllet til Støtte i Omsætningen. Det er jo ikke med Mineralvand som med Bajerskøl, hvor den mindre Industri bliver beskyttet ved, at der er en